

Atlas van de verborgen straten

Een poëtisch kwartet als legenda

Steven van Schuppen

Herfst 2016

Katakomben

Je was me net iets vlugger af
Net zoals ik vroeger jou te snel af was
Maar in de doolhof van jouw geheimschrift
mis ik het kleinste overzicht

van de stiekemste der heerlijkheden
Onze levens fluisteren het uit
Te midden van de potsierlijkste somberheden
hebben we de wereld grandioos verbruid

Want onder het o zo wijze weten en wachten
glippen we door gangen en kieren weg
door naar de afgetreden uitgang
die geen uitgang maar uiteindelijk toch ingang is

Kom naar me binnen! Wat kan je verwachten?
In uw geneugten ken ik heg nog steg
Maar kom maar hier jongen, wees maar klein lekker bang
Ik bedwelm je met onverbiddelijke lafenis

Steven van Schuppen
30 januari 2016

Onomatope van de ongemakkelijke liefde

Zoals ieder woord, ieder gedicht, ieder gebed
ervan droomt
de ziel van een klankwaterval te mogen zijn

Zo begroette ik je op de klikklaklinkers van ons verzet
in de achterstraten van beschroomd
boven op de toppen van het ragfijn

klieren trekken rekken luieren
Liefdesspel van de onuitstaanbare lust
Jeuk van lijf en leden doen geest en geweten

ogenschijnlijk gemakkelijk vergeven en vergeten
totdat jouw kleine waarheid opduikt als onverhoedse must
Groot in zijn nietigheid schaamteloos verleden

Steven van Schuppen
25 december 2015

Spiegelgevecht

Als een spiegelwand staat er een onzichtbare muur
in de lengtes van de hoofdstraat
Vanuit jouw kant hoe je ook tuurt
vind je geen doorgang naar mijn kant van de stadskaart

Ik kan je niet helpen maar wil ik dat ook
je wegwijs maken in dit gespleten lichaam?
Jouw verborgen wereld kost me hoofdbrekens genoeg
in de verborgen sluiptwegen van sleur en schaam

Jij bent de baas in eigen revier
Ongeschreven wetten regeren
de kleinste listen en streken

Weggestopt achter verraderlijk vertier
zullen we de laatste uitgang negeren
verbieden we onszelf de spiegel te doorbreken

Steven van Schuppen
Den Haag 18 oktober 2015

Vrouwe van de Verborgen Straten

Dieper dan down town
in de groeven van de stad
geef jij de straten nummer en naam
die ik steeds weer hardnekkig vergat

Je eigen slop een terloopse openbaring
achter de sluier van raffinement
onverwacht argeloos zonder verklaring
Schoonheid als onuitgesproken compliment

De taal laat jou bij tussenpozen in de steek
Maar in het firmament van onze puntjesregen
trek je je schaamteverliefd design

Dapper maar toch een beetje van streek
komen we ons eigen zinnebeeld tegen
met het holst van de dag als genadeloos refrein

Steven van Schuppen
Den Haag 17 oktober 2015